

Mot.
1989/90
N334–341

Motion till riksdagen

1989/90:N334

av Viola Claesson m.fl. (vpk)

Tekoindustrin

Svensk teko är unik – där finns kvalitet och där finns fler kvinnor än män

Det finns många skäl att behålla och stärka svensk tekoindustri. Ett av dem är att det är den enda industribranschen som har fler kvinnor än män anställda. Ett annat är att där ännu finns kvar ca 25 000 anställda. Så många som det fyrdubbla anses vara direkt eller indirekt beroende av tekoindustrin.

Sjuhäradsbygden i Älvsborgs län är fortfarande starkt beroende av sin textila produktion och konfektion. Andelen förvärvsarbetande kvinnor i Sjuhäradsbygden har alltid tillhört de högsta i landet. Det betyder att kvinnorna drabbats och drabbas hårdast när jobben försvinner.

Vpk menar att det gäller att stimulera svensk produktion och yrkeskunnande genom en genomtänkt offentlig upphandling på tekoområdet. Med ett bevarat yrkeskunnande och med nya idéer kan man också möta de förväntningar som finns hos alla de konsumenter som t ex ställer krav på bra och snygga arbetskläder.

Fran de senare åren finns det en rad dystra exempel på hur missriktat den statliga upphandlingens kortsiktighet fungerar i verkligheten. I Sverige finns det t.ex. inga regler som ålägger statliga myndigheter att undersöka om det förekommer barnarbete i de länder som exporterar till staten. Med regeringens EG-anpassning som ledstjärna kommer ytterligare problem att uppstå genom de nya regler för offentlig upphandling som förestår. Vpk anser inte att EG genom sina övernationella diktat skall kunna avgöra vad som är bäst i upphandlingen.

Vpk upprepar sitt krav om social- och miljöklausuler. I förra årets motion (1988/89:N306) visar vi hur detta kan regleras.

Vi hänvisar till våra argument och ställningstaganden i den nämnda motionen. Tyvärr gäller de fortfarande – regeringens hänsyn till textilimportörernas lobbygrupper innebär att hoten mot den inhemska tekoproduktionen har förstärkts.

Industriministern har i "sin" bilaga till årets budgetproposition hängt upp sina teko-argument på Statens Industriverks rapport om Teko 89 (SIND PM 1989:2). Där finns inga nya tankegångar – rapporten är lik SIND:s tidigare bedömningar. Därför låter regeringens kommentarer till den fortsatta nedgången och utarmningen i den inhemska tekoindustrin som om utvecklingen styrts av ödet.

Vpk tror inte att utvecklingen är ödesbestämd. Likheterheten för branschens överlevnad är lika litet som undfallenheten för textilimportörerna styrda av ödet. Det är regeringspolitiken och riksdagsbesluten som till sist avgör hur många arbeten som skall finnas kvar och om svensk teko skall få en långsiktig chans.

Riksdagen har tidigare fastställt målsättningen att den inhemska produktionen av teko varor skall svara för 30% av den totala inhemska tillförseln. Vpk står fast vid det beslutet. Därför anser vi att det behövs offensiva insatser som utgår från att tillverkningen av kläder, skor och textilier betraktas som en viktig basproduktion av betydelse för hela samhället. Vpk efterlyser ett genomarbetat och långsiktigt program med en sådan inriktning.

Mot. 1989/90
N334

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att inhemska teko produktion är en viktig basproduktion som måste bevaras och utvecklas.
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag till begränsning av tekoimporten på grundval av en socialklausul.
3. att riksdagen hos regeringen begär ett stödprogram för svensk teko produktion med den inriktning som föreslås i motionen och med hänvisning till motion 1988/89:N306.

Stockholm den 25 januari 1990

Viola Claesson (vpk)

Karl-Erik Persson (vpk)

Rolf L. Nilson (vpk)

Maggi Mikaelsson (vpk)